

Kjære biskop, sokneråd og kyrkjelyd. Då vil eg takke for at eg får høve til å kom med ei helsing til dykk på vegne av Ørsta kommune. Eg vil og nytte høve til å gratulere alle kvinnene her i dag med kvinnetdagen.

Det har vore ei veke med bispevisitas, på Vartdal, Hjørundfjorden og Ørsta sokn. Ei hektisk veke som har sett spor. Vi fekk også ta del i ei varm og sterk gudsteneste i dag. No har vi ei avslutning der vi kan dele opplevinga, kjenne på fellesskapen og få snakke i lag.

Som ordførar representerer eg heile kommunen – alle livssyn, alle bakgrunnar, alle generasjonar. Samstundes er eg djupt medviten om at kyrkja har ein heilt særskilt plass i lokalsamfunnet vårt. Kyrkja er ikkje berre eit trussamfunn. Ho er ein møteplass, ein kulturberar, ein tradisjonsformidlar – og for mange: ein berebjelke i livet.

Samspelet mellom kyrkja og kommunen er både historisk og levande. Historisk fordi kyrkja i hundrevis av år har vore ein del av grunnstrukturen i lokalsamfunna våre. Levande fordi vi kvar dag, på ulike måtar, står side om side i møte med menneske som treng støtte, håp og fellesskap.

Kommunen har ansvar for velferd, oppvekst, helse og omsorg. Kyrkja møter dei same menneska – ofte i dei mest sårbare overgangane i livet: ved dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd. I glede og i sorg. I tru og i tvil.

Det gjer at vi har eit naturleg og viktig samarbeid.

Eg ser det også i beredskapsarbeidet vårt, der kyrkja er ein viktig medspelar når kriser rammar.

Eg ser det i folkehelsearbeidet, der fellesskap og meningsfulle møteplassar er avgjerande for livskvalitet.

Og eg ser det i det frivillige arbeidet, der kyrkja mobiliserer menneske som vil stille opp for andre.

Kyrkja representerer verdiar som også kommunen byggjer på: respekt for menneskeverdet, omsorg for dei svakaste, ansvar for fellesskapet. Desse verdiane er ikkje knyta til religion eller partipolitiske. Dei er grunnleggjande for eit godt samfunn.

Samtidig er det viktig å vere tydeleg på rollene våre. Kommunen skal vere livssynsnøytral og sikre likebehandling. Kyrkja har sitt sjølvstendige oppdrag og sitt åndelege ansvar. Nettopp fordi rollene er ulike, kan samarbeidet vere godt. Vi utfyller kvarandre – vi erstattar ikkje kvarandre.

Eg opplever at her i Ørsta har vi ei samhandling som er prega av openheit og tillit. Vi kan vere usamde i enkeltsaker, men vi står saman om det viktigaste: å byggje eit trygt og inkluderande lokalsamfunn.

Biskop Midttømme, du har i di teneste vore ein tydeleg stemme for både tru og samfunnsansvar. Du har peika på at kyrkja ikkje berre skal vere innanfor kyrkjeveggane, men også vere til stades i samtida – i møte med uro, urett og urolege tider. Det er ei påminning som også vi i det offentlege treng.

Vi lever i ei tid med store endringar. Internasjonal uro, teknologisk utvikling, klimaendringar og demografiske skifte påverkar også lokalsamfunnet vårt. Då treng vi institusjonar som står støtt. Vi treng møteplassar der menneske kjenner at dei høyrer til. Vi treng språk for både håp og tvil.

Der har kyrkja ei rolle som ikkje kan målast i budsjett og tal.

Og difor vil eg, på vegner av Ørsta kommunen, takke for det arbeidet kyrkja gjer – både det synlege og det stille. For samtalan på kontoret. For besøka på institusjonane. For ungdomsarbeidet. For frivilligheita. For kaffikoppen som blir servert her i dag – som for nokre er dagens viktigaste møte.

Samspelet mellom kyrkje og kommune handlar i botnen om menneske. Om å sjå kvarandre. Om å ta vare på fellesskapet.

Mi von er at vi også framover skal ha eit samarbeid prega av respekt, open dialog og felles ansvar for lokalsamfunnet vårt. At vi kan støtte kvarandre i det som er krevjande – og glede oss saman over det som er godt.

Takk for at de tek vare på både trua og fellesskapet.

Takk til biskop Midttømme som gjorde denne veka rik for mange i Ørsta.

Takk for at eg fekk høve til å kome å dele denne stunda hjå dykk.

Takk for meg.